

Societat | Actualitzat el 12/08/2020 a les 13:12

«A Tarragona hem tingut sort perquè no hem tingut un pacient multicontagiador»

El doctor Fernando Vizcarro exhaureix enguany el seu mandat al Col·legi de Metges de Tarragona

El doctor Fernando Vizcarro, a la seu del Col·legi de Metges de Tarragona. | Josep M. Llauredó

El Doctor Fernando Vizcarro abandonarà el pròxim 15 d'octubre el càrrec de president del Col·legi de Metges de Tarragona (COMT). Aquest dia se celebraran unes noves eleccions -ajornades des del juny per la pandèmia- en què hi concorren dues llistes. Ell, però, ha decidit no presentar-se a la reelecció de nou ni decantar-se per cap dels dos equips en la pugna.

Vizcarro ha estat 12 anys al capdavant del COMT, hi va entrar el 26 de juny de 2008, és a dir, les ha vist de tots colors, en una època marcada per les retallades dels diferents governs al sector públic, les protestes laborals, els canvis de model en la professió, entre d'altres.

L'encara president, que tornarà al seu lloc de metge de família a Santa Oliva, destaca la tasca de suport a la formació que ha engegat durant el seu mandat el Col·legi, tant pel que fa a la formació professional com als estudis de Medicina i a les noves promocions de MIR. Planteja que la feminització i l'envelliment dels professionals són uns dels reptes que haurà d'afrontar la nova junta - un terç es jubilarà en els pròxims anys-, així com continuar obrint la institució als seus inscrits.

- Com heu vist els canvis que s'han produït en la professió?

- Vam començar amb molta il·lusió de fer canvis al Col·legi i ens vam trobar de cop amb tota la crisi i les retallades i problemes que ja hi eren i que ens va costar de solucionar. Volíem apropar el Col·legi als metges i que poguessin utilitzar-lo com si fos casa seva. Quan vam entrar aquí, vam intentar modernitzar la institució. Vam fer la targeta digital, per la signatura electrònica, per fer la recepta electrònica. Ara ja és molt usual. La Meva Salut fa un any que s'ha fet, tenim una APP. Una cosa que ens va preocupar molt eren les agressions als professionals, la gent no denunciava perquè no hi havia protecció per part de l'administració. El 2011 vam signar un conveni amb la Fiscalia per catalogar de delictes d'atemptat les agressions a professionals.

- Han estat 12 anys convulsos.

- És un càrrec de representació, en principi un lloc plàcid, i ens vam trobar amb una lluita constant amb l'administració, amb les companyies d'assegurances privades, amb els professionals i amb els malalts. Ningú pot dir que no hem rebut a ningú, les portes del meu despatx han estat sempre obertes, abans aquest despatx estava al pis de dalt i era difícil accedir-hi. Hem treballat en els àmbits de l'atenció hospitalària, la primària i els sociosanitaris, que en aquell moment hi havia convenis que no estaven actualitzats, encara estem en temes retributius dolents. Vam intentar mediar amb l'administració, amb les companyies privades i davant les gerències dels proveïdors de salut que són públics però que tenen unes característiques a les del Govern de la Generalitat, com puguin ser patronats, l'Institut Pere Mata o per exemple Sagessa.

- Amb qui ha estat més fàcil dialogar?

- Han sigut tots bastant difícils. Aquest diàleg sempre tenia l'excusa de la manca de recursos econòmics per part del Govern. Hem demanat els projectes importants de la província com l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa i l'Hospital Joan XXIII de Tarragona. I esperar que funcioni bé l'Hospital Sant Joan de Reus, que va ser una cosa desmesurada i no es va medir bé la capacitat de l'hospital per la població que havia d'atendre. El temps ha demostrat que era molt complicat fer-lo funcionar bé, tant a nivell econòmic com de professionals i de pacients, que ha estat sense omplir-se durant un temps.

- Quins reptes creu que ha d'afrontar la nova presidència del Col·legi?

- Ha de respondre i fer una defensa de la professió en la mesura que pugui. I, d'altra banda, una defensa de la ciutadania, no hem d'oblidar que nosaltres som els garants de la bona praxi dels metges i dels proveïdors de salut. I alhora hem de fer una defensa a ultrança de la professió i hem de vigilar que el pacient estigui ben atès amb el sistema que sigui. Canviarà tot, però la nostra prioritat és la salut del pacient i això és el que ha de prioritzar el metge, per això has de tindre una vocació especial que passi per damunt de tot. Assumeixes que el primer és el pacient i curar la gent, per això s'han d'aprofitar les institucions de la nostra professió, perquè hem apretat fins al final, quan hem anat a la vaga és perquè ja no podíem més. Moltes vegades era per la situació d'aglomeració de visites que estava perjudicant l'atenció als pacients. La població ho ha entès, sempre ha estat al costat del metge, ha aguantat certes incomoditats, però sempre ha estat donant-li suport al metge. Nosaltres no és que tinguéssim el millor sistema de salut d'Europa, és que teníem uns dels millors professionals de salut d'Europa, perquè amb pocs professionals, amb poca despesa, hem tingut uns resultats òptims. El funcionament del sistema era completament eficaç i eficient, i ha sigut a base de l'esforç dels professionals.

- Sobre els hospitals, com veu l'Hospital Joan XXIII?

- Ha de ser l'hospital de referència, això està reconegut per tothom. Però, des de l'any 78, hi ha hagut 4 projectes de renovació. Qualsevol dirà que si el deixen morir no podrà fer res.

- Demanàveu 5.000 MEUR i la Generalitat en va aportar 20. Com ho veieu?

- Sabem que la sanitat a Catalunya està infrafinançada, l'11 de juny vam presentar un projecte des del Col·legi de Metges de Catalunya juntament amb el d'Infermeria i l'Agència Catalana de Gestió, un decàleg de com ha de canviar la sanitat. Fonamentalment hem de canviar el finançament, necessitem immediatament 5.000 milions d'euros en tres anys per poder tirar endavant. I també un canvi de model, no podem continuar d'aquesta manera, cadascú té la tasca que té: hi ha moltes tasques administratives que les poden fer altres estaments i nosaltres dedicar-nos a liderar i a tractar els problemes patològics. Perds molt de temps, almenys en l'àmbit de la primària.

- Veieu viable una inversió de 5.000 milions, en aquest moment?

- Jo crec que sí, si han de vindre 140.000 milions, 5.000 són molt pocs. És que es necessiten, si no el nostre sistema públic de salut se'n va en orris i això ja ho deiem abans del confinament. Però ja no tan sols és el tema retributiu dels professionals, sinó de tot l'àmbit sanitari, necessitem renovar equips, altres tecnologies, altres professionals...

- Teniu una relació estreta amb el sindicat Metges de Catalunya. El Col·legi ha fet també una tasca de defensa dels treballadors, no és gaire habitual en altres col·legis professionals.

- Hi una línia molt fina de separació entre l'activitat del sindicat i el Col·legi. Quan s'obtenen els drets del treballador, també s'altera el funcionament de la professió i això repercuteix també en els pacients. Ara, per exemple, si no tenim EPI, ens contagiem i no tenim mitjans per atendre els pacients. Hem hagut de defensar el professional al seu lloc de treball, hem procurat tenir un espai adequat i uns salaris dignes. L'any 2009 el Col·legi va reunir les empreses proveïdores perquè volien fer una retallada del 6%. No pot ser que es perjudiqui la població i això ho hem de defensar des de l'àmbit professional.

El doctor Fernando Vizcarro, al seu despatx. Foto: Josep M. Llauradó

- La professió acusa, segons el CatSalut, la manca de noves fornades de facultatius.

- Hi ha un problema greu, almenys a la nostra província. La primera província que té més fuga de professionals és Lleida, a tot Espanya, i la segona és Tarragona. No és solsament l'àmbit professional, retributiu, sinó de projecte de vida. Hem de facilitar que la gent es quedi aquí amb un projecte de vida. Ara sembla que s'està corregint. També s'ha donat la feminització de la professió, amb la qual cosa en tot el tema de la conciliació familiar la dona sempre ha estat molt més reivindicativa. Nosaltres sempre ens hem deixat prendre més el pèl, de fer més hores, i la dona s'ha plantat, amb la qual cosa el que es feia abans amb 4 ara en necessites 8. I, després, hi ha el tema de l'estrangeria. Ens hem quedat sense professionals suficients tal com està muntat el sistema. Potser s'hauria de canviar, el metge de salut s'ha de dedicar al que s'ha de dedicar, no a tot el que se li demana, des de tasques administratives fins a infermeria, perquè també falten infermeres i infermers. Amb els estrangers, cal homologar els títols i és complicat. Un 40% de la nova col·legiació són estrangers, i a aquesta gent se'ls ha de fer un reciclatge d'uns mesos no tan sols a nivell professional i tècnic sinó també d'idioma, de costums, i se li ha de facilitar un habitatge correcte.

- Una part dels professionals estan a punt de jubilar-se. S'estan adaptant als canvis en la pràctica professional, en referència a les noves tecnologies?

- No es pot generalitzar, hi ha gent que està més adaptada que altra. Cadascú pot allargar la seva activitat professional depenent de les seves aptituds físiques i intel·lectuals. Sabem que els 65 anys d'ara no són els de fa 10 anys, ni els de fa 40 anys. Ara tenen una expectativa de vida almenys fins als 82. No hem trobat cap problema per l'atenció telemàtica, però no tot es pot fer per via telefònica. El que passa és que has de ser tu qui has de gestionar la teva agenda, no que te la gestionin. Hi ha una tendència de part de l'administració de voler dominar la teva agenda i posar-te gent que no podràs atendre. Tot no es pot fer. Però sí, la gent s'ha anat adaptant, primer amb la targeta electrònica i ara amb l'atenció telemàtica.

- Hi ha queixes per la càrrega de treball post-confinament.

- Tot té un límit, moltes trucades són de tipus psicològic i no pots acabar en 2 minuts, has de donar una sèrie de consells, escoltar... Has d'adquirir la pràctica a poc a poc, el que no pots és saturar el sistema.

- Com veu la gestió de la pandèmia?

- La situació és incerta totalment, els companys em deien que descansaríem fins al mes d'octubre, però jo vaig dir que al juliol tindríem un problema perquè sortíem d'una època de confinament total i de relaxació. A la nostra província vam tenir molta sort perquè no vam tenir un pacient multicontagiador, no hi havia gaire turisme, i que la gent s'ha comportat i que ara es comporta, perquè no veus gent sense mascareta. Ara sabem que no és una grip normal i que s'han de fer les PCR en un dia o dos. Han de formar gent que faci un seguiment del pacient contagiador i amb quines persones està en contacte.